

ולר' שמעון

דפטר דתנן ^(ד) תרומת עובד כוכבים מדמעת
וחייבין עליה חומש ^(ט) ור"ש פוטר אתם ^(ז) * גם
אתם למה לי איצטריך סד"א הואיל ואמר מר
אתם ולא אריסין אתם ולא שותפין אתם
ולא אפטרופוס אתם ^(ה) * ולא התורם את
שאינו שלו אימא אתם ולא שלוחכם
נמי קמ"ל

מדמעת. אם נפלה

לחולין אוסרתה: וחייבין עליה חומש.

האוכלה בשוגג:

אתם גם אתם למה לי.

פשיטא דלא הוי עוצד כוכבים שלית
דהא ליתיה בתרומה דנפשיה:
איצטריך. לרצויי שלית לתרומה משום
דכתיב אחס למעוטי אריסים מלתרום
חלקו של צעה"צ ואפטרופוס יתומים
והתורם את שאינו שלו שלא מדעתו אימא
למעוטי נמי שלית להכי איצטריך גם
לרצויי:

הניזקין פרק חמישי גיטין נב.

מתני' שםמכו אצל בעל הבית. לעשות על פיו ולא נתמנה להן אפטרופוס לא מאציהן ולא מז"ד אפילו הכי כאפטרופוס הוא: י"שבע. כשיגדלו היתומין ישבע להן שאין לו בידו כלום משלהן: לא י"שבע. טעמא דהך פלוגתא מפרש בגמרא וצין למר וצין למר מפני תיקון העולם הוא: גמ' ולא שותפין. אין יכול לתרום על חלק חברו שלא מדעתו: ולא אריסין. על חלקו של בעל הבית: אתם ולא התורם את שאינו שלו. הך סיפא טעמא דרישא כלומר אחס ממעט התורם שאינו שלו והני כולהו שאינו שלו נינהו

אי נמי זו ואין לרר לומר זו קמני: לאבא. יתומים לאלתר חייבים¹ לעשר: להניח. התצאה באור עד שיגדלו למה ליה עשורי לכשיגדלו יעשרום הם: והתניא. צניחותא: ומוכרין להם. כלומר לזכס מנכסיהם²: לאבא. המעות: אבא לא להניח. שמא יגנבו אי נמי משום שצח צית אציהן נוי וכבוד הוא להם: צדקה. אין לה קצצה

מתני' איתומין שםמכו אצל בעל הבית או שמינה להן אביהן אפטרופוס חייב לעשר פירותיהם³ אפטרופוס שמינהו אבי יתומים ישבע מינהו ב"ד לא ישבע אבא שאול אומר ב"חילוף הדברים: גמ' **ורמינהו** ⁴אתם⁵ ולא שותפין אתם ולא אריסין אתם ולא אפטרופין אתם⁶ ולא התורם את שאינו שלו אמר רב חסדא לא קשיא * כאן

יהבי יתמי זווי אפרי זולא לא יהא כח הדיוט המור מבח הקדש. פירוש והיתומין יכולין לחזור צהן וא"ת גבי הקדש כה"ג אינו יכול לחזור כיון דאיכא מי שפרע צהדיט כדאמרינן צפ"ק דקידושין (דף כט. ע"ב) גבי פדאיהו צמנה ולא הספיק למושכו עד שעמד צמאחיס וי"ל דהתם קני צכסף מדאורייתא